

факторів: рівень надійності банку; розмір активів банку; розмір капіталу; фінансовий результат діяльності банку. Про результати діяльності та рентабельність активів ми вже згадували вище. Подібна ситуація і з розміром капіталу, оскільки станом на 01.01.2016 року він становив 103 713 млн.грн. що є менше ніж було у 2009 році, а саме 119 263 млн.грн. [1].

Все це говорить, що фінансова безпека банківської системи знаходиться у вкрай небезпечному становищі. І якщо згадати, що головна мета фінансової безпеки банківської системи полягає в тому, щоб гарантувати її стабільне та максимально ефективне функціонування на сьогоднішній день та її високий потенціал розвитку в майбутньому, то для майбутнього потрібно розробити стратегічне бачення у вигляді Концепції фінансової безпеки на основі законодавчих актів. А для стабілізації фінансової безпеки на сьогоднішній день, потрібна активна діяльність Національного банку як регулятора у таких напрямках:

1. Повернення та стабілізація довіри до банківської системи.
2. Банківське законодавство та регулятивний механізм банківської діяльності.
3. Ефективна та дієва валютна та грошово-кредитна політика.
4. Збільшення капіталу для відновлення економіки країни.
5. Реальна боротьба з корупцією у банківській системі на всіх рівнях.
6. Чітке визначення міри відповідальності Національного банку України за стан банківської системи, цінову стабільність, обмінний курс, сприяння економічному зростанню.
7. Запровадження загальнонаціонального проекту для банків, які дотримуються моральних критеріїв [2].

Література:

1. Основні показники діяльності банків України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=36807;

2. Лист АУБ до ВРУ про пропозиції до парламентських слухань на тему: "Про шляхи стабілізації банківської системи України" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://aub.org.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=10042&menu=120&Itemid=77.

Олег ВАЦЛАВСЬКИЙ

Тернопільський національний економічний університет

ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОНТРОЛЮ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

В умовах реформування місцевого самоврядування та жорсткого обмеження фінансових ресурсів держави контроль за їх цільовим та ефективним використанням набуває особливого значення. Нестабільна економічна та політична ситуація в Україні, можливість та наявна практика неоднозначного трактування законодавчих актів, недосконалість нормативно-правового забезпечення певних напрямів діяльності є сприятливою основою для різного роду зловживань у сфері використання бюджетних коштів. Попередження, виявлення та ліквідацію таких порушень покликана забезпечувати система бюджетного контролю. Особливу увагу в складі цієї системи слід приділити контролю господарської діяльності бюджетних установ, оскільки функціонування чисельної їх кількості в Україні у нових економічних умовах вимагає збалансованого, цільового та максимально ефективного використання бюджетних ресурсів.

Незважаючи на довготривале становлення контролю господарської діяльності бюджетних установ в незалежній Україні, на сьогоднішній день механізм його здійснення є недосконалим. Це стосується багатьох напрямів нормативно-правового регулювання, впорядкування теоретичного базису, узгодження діяльності контролюючих органів, приведення у відповідність до міжнародних стандартів. Вище вказане потребує вдосконалення форм і методів контролю господарської діяльності бюджетних установ, а

також посилення уваги до формування підсистеми державного внутрішнього бюджетного контролю [1, с.65].

Метою контролю господарської діяльності бюджетних установ є забезпечення законності, результативності, ефективності формування і використання бюджетних коштів для якісного виконання бюджетною установою зокрема, і бюджетною сферою в цілому, тих функцій, які покладені на неї державою [2, с.65].

Контроль господарської діяльності бюджетних установ проводиться органами державної аудиторської служби (ДАС) за планами, які складаються та затверджуються у порядку, визначеному законодавством.

Аналіз чинної практики здійснення контролю господарської діяльності бюджетних установ дає можливість відзначити окремі його недоліки: недосконале нормативно-правове регламентування та не повне методологічне забезпечення; відсутність єдиної методики забезпечення бюджетного контролю в частині встановлення цілої системи економічних показників (критеріїв), які відображають стан фінансової дисципліни, та методики їх розрахунку; недостатня увага контрольним діям, які забезпечують превентивну та профілактичну функцію контролю; відсутність дієвої системи внутрішнього бюджетного контролю; громіздка та неефективна організаційно-функціональна структура системи бюджетного контролю; відсутність належної взаємодії органів бюджетного контролю та правоохоронних органів, через яку посилюється дублювання їхньої роботи і паралелізм роботи бюджетної установи; незадовільний стан фінансово-бюджетної дисципліни; відсутність реальної відповідальності учасників бюджетного процесу.

Зазначені недоліки свідчать, що назріла необхідність реформ у сфері контролю господарської діяльності бюджетних установ. Для того, щоб вдосконалити та реформувати існуючу систему необхідно провести ряд заходів: створити єдину ефективну систему контролю господарської діяльності бюджетних установ; розробити та прийняти Закон України «Про фінансовий контроль», ввести зміни до уже існуючого законодавства, щоб узгодувати закони, укази, нормативно-правові акти між собою; посилити відповідальність керівників та бухгалтерський відділ на всіх етапах планування та використання коштів для господарської діяльності бюджетних установ та чітко встановити їх межі в законодавстві; створити єдину інформаційну базу у сфері контролю господарської діяльності бюджетних установ; врегулювати питання взаємовідносин і взаємодії між собою контрольних органів та правоохоронних органів щодо питань контролю господарської діяльності бюджетних установ, закріпити положення про те, що Рахункова палата є найвищим органом державного контролю, що здійснює контроль за видатками Державного бюджету України, має право на перевірки всіх державних інституцій, а Державна аудиторська служба забезпечує періодичне проведення ревізій, перевірок та аудитів фінансової та господарської діяльності бюджетних установ. Також важливим аргументом вдосконалення контролю господарської діяльності бюджетних установ буде впровадження в практику підсистеми державного внутрішнього бюджетного контролю. Який дасть змогу скоротити кількість фінансових правопорушень господарської діяльності бюджетних установ.

Література

1. Дорошенко О. О. Організація аудиту ефективності бюджетних програм / О. О. Дорошенко // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. Збірник наукових праць. Економіка. – 2008. – Вип. 1(41). – С.64-71.
2. Гетманець О. Принципи бюджетного контролю – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ndi-fp.asta.edu.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=215:2012-07-06-10-35-39&catid=13:-3-&Itemid=128.